

О. Г. Мукомела

Величко Лев Ісайович

ВЕЛИЧКО Лев Ісайович (25. 10(06. 11). 1879, Москва – 17. 09. 1937, Київ) – сходознавець, журналіст, дипломат. Здобув освіту в моск. ВНЗах. Працював у г. «Биржевые ведомости». Воював у лавах Червоної армії. Член ВКП(б) від 1920. Працював 1922 у Наркоматі іноз. справ УРСР, 1923–24 – 1-й секр. укр. повпредства у Берліні, 1924–26 – радник повпредства УРСР у Туреччині. Директор радіотелеграф. агентства України (1928–29), одночасно – у відділі міжнар. інформації г. «Вісті ВУЦВК» (1927–29). Друкувався у газетах «Комуніст», «Пролетарий», «Пролетар». У своїх публікаціях торкався проблем міжнар. життя кін. 20-х – поч. 30-х рр. Очолював Всеукр. товариство культур. зв'язків із закордоном, працював у НДІ сходознавства, викладав у ВНЗах Харкова та Києва. 1937 заарешт., засудж. до смерт. кари. Реабіліт. 1959.

Основні праці

Реакция и оппозиция в Турции // СС. 1927. № 1; Рухові сили турецької економіки // Там само. 1928. № 2; Фритъйоф Нансен про Радянську Вірменію // Там само. 1928. № 5; Афганистан в борьбе за независимость. X., 1929; Національний склад сучасної Туреччини (за даними загального перепису 1927 р.) // СС. 1930. №10–11.

Державний архів

Архів СБУ. Спр. 50 481 фп.

Бібліографічний опис:

Величко Лев Ісайович / О. Г. Мукомела // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33368>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).